

Prof. dr hab. Jacek Ozimkowski

24.05.2024.

Akademia Muzyczna

im. Krzysztofa Pendereckiego

w Krakowie

Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne doktorowi Krzysztofowi Romanowi Bobrzeckiemu.

Zleceniodawca recenzji

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Na podstawie Uchwały nr 24/2024 Senatu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku z dnia 26 lutego 2024 roku.

Działając na podstawie art.221 ust. 5 w zw. Z art. 178 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* w zw. paragrafem 20 ust. 1 *Procedury dotyczącej czynności w postępowaniu nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego* zostałem wyznaczony na członka komisji habilitacyjnej dr Krzysztofa Romana Bobrzeckiego. W związku z powołaniem mnie na recenzenta w wyżej wymienionym postępowaniu przekazana mi została dokumentacja wraz z dziełem artystycznym i osiągnięciami habilitacyjnymi o których mowa w art. 219 ust. 1 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

Załączniki:

- dokumentacja habilitanta na nośniku pendrive
- dzieło artystyczne w postaci dwóch płyt CD
- rachunki do wypełnienia
- Uchwała Senatu nr 24/2024

Podstawowe dane o kandydacie.

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

Krzysztof Roman Bobrzecki

2015 – stopień: doktor sztuk muzycznych nadany przez Radę Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku. Tytuł rozprawy: *Spuścizna literacka W. Szekspira jako inspiracja dla twórców liryki wokalnej I połowy XX wieku na przykładzie kompozycji R. Quiltera, E.W. Korngolda i G. Finziego.*

2008 – tytuł zawodowy: magister sztuki. Wydział Wokalno - Aktorski Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

2008 – dyplom ukończenia Studium Przygotowania Pedagogicznego. Studium Pedagogiczne Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

2003 – dyplom ukończenia Podyplomowego Studium Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, specjalność reklama i public relations. Wydział Filologiczny, Uniwersytet w Białymstoku

2002 – tytuł zawodowy: muzyk – wokalista. Zespół Szkół Muzycznych im. Ignacego Jana Paderewskiego w Białymstoku

2001 – tytuł zawodowy: magister. Instytut Zarządzania i Marketingu, Politechnika Białostocka

1999 – tytuł zawodowy: licencjat. Instytut Zarządzania i Marketingu, Politechnika Białostocka.

Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych

- Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. W latach 2008 – 2009 zatrudnienie na podstawie umowy cywilno – prawnej, od 2009 roku do 2015 roku zatrudnienie na stanowisku asystenta. Od 2015 roku zatrudnienie na stanowisku adiunkta. Obecnie dr Krzysztof Bobrzecki pełni funkcję Dziekana Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

- Zespół Państwowych Szkół Muzycznych w Elblągu. zatrudnienie w latach 2012-2014 na stanowisku nauczyciela.

Ocena złożonej dokumentacji habilitacyjnej oraz autoreferatu

Dokumentacja, którą otrzymałem na nośniku elektronicznym zawiera zdjęcie. Dyplom Doktora, szczegółowy wykaz osiągnięć artystycznych, naukowych i organizacyjnych

habilitanta a także dane wnioskodawcy, wniosek przewodni, oświadczenie pianistki Pani Anny Mikołaj i przede wszystkim bardzo interesujący autoreferat. Wszystkie informacje zawarte w dokumentacji uwierzytelnione są załączonymi skanami plakatów, bądź programów koncertowych. Dokumentacja zawiera także szereg recenzji prasowych, informacji o udziale w konferencjach naukowych, prowadzonych kursach wokalnych, działalności dydaktycznej oraz otrzymanych nagrodach i podziękowaniach. To wszystko także ma pokrycie w przedstawionych skanach dokumentujących wszelką działalność artystyczną, dydaktyczną, organizacyjną i popularyzującą sztukę muzyczną. Dokumentacja habilitanta nie budzi najmniejszych zastrzeżeń. Wynika z niej jednoznacznie, że mamy do czynienia z utalentowanym artystą śpiewakiem oraz pedagogiem, który posiada szeroki horyzont twórczy. Nie zamyka się w jednej dziedzinie wykonawczej, lecz jest otwartym na różne gatunki sztuki wokalne. Pragnienie odkrywania nowych horyzontów wykonawstwa wokalnego zaowocowało nagraniem i wydaniem dwóch albumów pieśni Juliusza Wertheima które stanowią dzieło artystyczne w niniejszym postępowaniu habilitacyjnym dr Krzysztofa Bobrzeckiego. Z napisanego zwinnym, lekkim piórem autoreferatu, dowiadujemy się o początkach muzycznej aktywności dr Krzysztofa Bobrzeckiego, która była chęcią realizacji muzycznych talentów studenta Politechniki Białostockiej. Tak znalazł się w chórze tej uczelni. Później trafił do klasy śpiewu solowego prof. dr hab. Violetty Bieleckiej w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia w Białymstoku, następnie do Białostockiego Chóru Kameralnego *Cantica Cantamus*, z którym jako solista nagrał *Pierwszą i Trzecią Litanię Ostrobramską* Stanisława Moniuszki. Zamiłowanie do śpiewu oraz możliwość współpracy w ramach działalności chóralnej z takimi mistrzami jak Krzysztof Penderecki, Jerzy Maksymiuk, Marcin Nałęcz - Niesiołowski sprawiły, że wyborem życiowym habilitanta stały się studia wokalne w klasie prof. dr hab. Ryszarda Minkiewicza w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, gdzie jeszcze podczas studiów zaczął być rozpoznawalnym jako śpiewak – solista. Po ukończeniu studiów Krzysztof Bobrzecki otrzymał propozycję asystentury na macierzystym Wydziale Wokalno – Aktorskim. Jednoznacznie można to odczytać jako szczególne wyróżnienie, jakiego mogą dostąpić jedynie najwybitniejsi studenci. We wrześniu 2011 roku otworzył przewód doktorski, który zwieńczył obroną w 2015 roku. Swoją działalność naukową rozwijał także jako słuchacz i prelegent konferencji naukowych. Referaty naukowe prezentował min. na:

Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Muzyka kompozytorów polskich i słowackich aspekty artystyczne i wykonawcze* – 2015 Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.
KO-respondencja *Na styku sztuk* – 2019 UMFC Filia w Białymstoku.
Piano Connections *W kręgu kameralistyki fortepianowej składów różnych* – 2020 UMFC
V Ogólnopolska Konferencja Naukowo – Artystyczna *W kręgu chóralistyki polskiej* - 2020 UMFC Filia w Białymstoku

Dr Krzysztof Roman Bobrzecki działał także jako członek Rady Redakcyjnej pierwszego numeru czasopisma naukowego *Musica Vocale*, gdzie w kolejnym numerze tego czasopisma wydawanego przez Akademię Muzyczną w Gdańsku opublikowany został jego pierwszy artykuł poświęcony *Sonetom Szekspira* Pawła Mykiety. Miało to miejsce w latach 2012-2014. W 2017 roku w Roczniku Instytutu Edukacji Muzycznej Uniwersytetu Kazimierza

Wielkiego w Bydgoszczy, opublikowany został jego artykuł poświęcony balladom Stanisława Moniuszki. W 2023 roku w monografii *Meandry piękna*, wydanej przez UMFC znalazł się rozdział jego autorstwa poświęcony postaci Ericha Wolfganga Korngolda. W 2021 roku był organizatorem sesji naukowej w ramach *XI Gdańskich Dni Muzyki Wokalnej*. Brał także udział jako członek *Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kameralistów* w pracach redakcyjnych zmierzających do wydania wszystkich pieśni Władysława Żeleńskiego.

Pomimo tak absorbującej działalności naukowej nie pozostawił na dalszym planie aspektu wykonawstwa wokalnego. W latach 2008 – 2013 zapraszany był do koncertowych wykonań operowych w Bremie gdzie występował w następujących partiach:

Samuel w *Balu maskowym* G. Verdiego, Melitone i Doktor w *Mocy przeznaczenia* G. Verdiego, Schlemi, Crespel, Luter, Lothar w *Opowieściach Hoffmanna* J. Offenbacha, Schaunard w *Cyganerii* G. Pucciniego, W Gdańsku brał udział w *Verbum nobile* St. Moniuszki i *Le Villy* G. Pucciniego. Wziął także udział w dwóch koncertowych wykonaniach *Strasznego dworu* St. Moniuszki w roli Macieja. Od 2015 roku stale współpracuje ze szczecińską *Operą na Zamku*, współpracował także z *Operą w Gdańsku*. Nie brak w repertuarze habilitanta muzyki kameralnej i liryki wokalnej, które wykonawstwem na niwie międzynarodowej może się poszczycić i jak sam wspomina w autoreferacie, to właśnie kameralistyka wokalna jest formą wypowiedzi artystycznej, formą ekspresji, która przynosi habilitantowi najwięcej satysfakcji. Wymienić należy tu nazwiska pianistów z którymi współpraca była szczególnie inspirująca. Do grona tego należą min: Krystyna Pyszkowska, Anna Mikolon, Michał Krężlewski, Bogdan Kulakowski, Katarzyna Makal-Żmuda, Tomasz Jocza, Dominika Glapiak, Dorota Artykiewicz, Aleksandra Bieg-Piaseczna, Aleksandra Mozgieł, Andrzej Sienkiewicz oraz Witosława Frankowska. Współpracował na niwie muzyki kameralnej zespołami: *Zagan Acoustic*, *Amber String Quartet* i *Kwartet Opera*. Krzysztof Bobrzecki potrafi także wykraczać poza „lubianą formę recitalu wokalnego”. Cytuję: „*W pewnym momencie postanowiłem te impresje ubrać w formę udratyzowanej wypowiedzi. Dzięki stypendium twórcemu Miasta Gdańska, udało mi się stworzyć autorski scenariusz i wykonać monodram słowno – muzyczny Piękny strumień. Warstwę muzyczną stanowiły pieśni z cyklu Piękna Młynarka F. Schuberta. Celem było ukazanie różnych kontekstów literackich dla tego arcydzieła liryki wokalnej i próba ukazania mojego osobistego rozumienia wielowymiarowej figury strumienia, który jest niemal trzecim bohaterem szubertowskiego cyklu*”

W autoreferacie znajduje się szereg aktywnych linków (bardzo praktyczny zabieg), dzięki którym możemy się przenieść w głąbię doznań artystycznych, jaką udostępnia nam autor. Znajduje się wśród nich także link do tego monodramu. Muszę przyznać, że jestem pod wielkim wrażeniem kreatywności habilitanta. Brawo za pomysł innego spojrzenia na *Piękną młynarkę*.

W autoreferacie nie brakuje także informacji dotyczącej działalności pedagogicznej dr Krzysztofa Romana Bobrzeckiego, która w zrozumiały sposób musi iść w parze jakże kreatywną działalnością naukową i artystyczną habilitanta. Prócz tabelarycznie przedstawionej imponującej ilości prowadzonych samodzielnie oraz wspólnie z prof. dr hab. Ryszardem Minkiewiczem studentów w Akademii Muzycznej w Gdańsku, znajdujemy także informacje na temat prowadzonych kursów wokalnych i innej działalności dydaktycznej

prowadzonej w kraju i za granicą. Znajdujemy także informacje o zasiadaniu w jury krajowych i międzynarodowych konkursów wokalnych. W ramach działalności organizacyjnej Pan Krzysztof Bobrzecki zasiadał w wielu gremiach i komisjach Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Obecnie pełni funkcję Dziekana Wydziału Wokalno-Aktorskiego. Za swoją działalność został doceniony przez Władze Uczelni szeregami Nagród Rektora. Swoją działalnością artystyczną jednoznacznie przyczynia się do popularyzowania sztuki wokalne, którą kieruje zarówno w stronę odbiorcy dorosłego jak i najmłodszego. Muszę przyznać iż jestem jak już pisałem pod wrażeniem kreatywności oraz wszechstronności artystycznej dr Krzysztofa Romana Bobrzeckiego, dlatego z tym większą ciekawością sięgnąłem po dzieło artystyczne dołączone do dokumentacji w postępowaniu habilitacyjnym.

Ocena dzieła artystycznego

Jako zrealizowane osiągnięcia artystyczne Pan Krzysztof Bobrzecki wskazał i dołączył do dokumentacji postępowania habilitacyjnego dwie płyty CD wydane w roku 2020 nakładem wydawnictwa *Acte Preamble*, na których zostały zarejestrowane pieśni solowe z towarzyszeniem fortepianu skomponowane przez Juliusza Wertheima. Płyta pierwsza zawiera min. pieśni do wierszy poetów młodopolskich, w tym tekstów Wincentego Rapackiego, Zdzisława Dębickiego, Juliana Ejsmonda, Kazimierza Przerwy Tetmajera. Druga płyta, to pieśni inspirowane poezją niemieckojęzyczna, min. Heinricha Heinego, Karla Stieler'a i Petera Roseggera. Jak napisał habilitant „*Kwestią, która już na początku przykuwała uwagę, to sposób kształtowania partii wokalne, operującej często długą frazą o dużym ambitusie. Zaciekawienie budziła również złożoność i zróżnicowanie faktury fortepianowej, nierzadko wirtuozowskiej w swym charakterze.*” Po zapoznaniu się z materiałem muzycznym zdecydowanie zgadzam się z cytowanym fragmentem autoreferatu. Wielkie ukłony kieruję w stronę Pani Anny Mikolon za wspaniałą dźwięk fortepianu, finezję wykonawczą oraz doskonałą współpracę ze śpiewakiem, która w wykonawstwie kameralnym jest podstawą sukcesu artystycznego. Brawa także dla realizatora nagrań Pana Jacka Puchalskiego za piękne, głębokie brzmienie materiału muzycznego oraz bardzo dobre proporcje planów nagraniowych między głosem i fortepianem.

Pieśni te nie były mi znane, dzięki czemu nie miałem wcześniej zasłyszanych wzorców wykonawczych. Płyta pierwsza to pieśni do wierszy poetów polskojęzycznych. Już w pierwszej z nich „*Żal, tęsknota, niepokoje*” słyszymy ciekawy, charakterystyczny głos Krzysztofa Bobrzeckiego. Od pierwszych do ostatnich chwil słuchania materiału muzycznego zawartego na płycie, zwracamy uwagę na doskonałą dykcję oraz głos dysponującym wielką elastycznością, wspaniałym legato oraz szeroką skalą, której to właśnie te pieśni wymagają pod względem wykonawczym. Uwagę zwraca także jednolite brzmienie głosu na całej skali, co należy szczególnie docenić. Śpiewak posługuje się w sposób swobodny wszelkimi odcieniami barwy dźwięku wokálnego oraz szeroką odważną paletą zmian dynamiki od chwilami graniczącej z szeptem po wysyczone forte w pełnym rezonansie. Dzięki tym umiejętnościom interpretacja warstwy słowno - muzycznej jest emocjonalnie autentyczna, dojrzała a nawet momentami brawurowa, co stanowi tu bardzo cenną wartość dodaną.

Płyta druga to inspirowane poezją niemieckojęzyczną pieśni, charakteryzujące się większym różnicowaniem muzycznym niż płyta zawierające pieśni polskie. Poprzez konieczność wykonania wokalnego w języku niemieckim oraz zastosowania przez kompozytora szczególnie szerokiej frazy wokalnej, stanowią one większe wyzwanie artystyczne i wykonawcze. Tu już na wstępie „uderza” nas charakterystyczny baryton habilitanta wraz ze wspaniałym brzmącym językiem niemieckim, ze wszystkimi charakterystycznymi dla jego wymowy cechami. Brawa za świetną dykcję. W wykonaniu wokalnym możemy zaobserwować podobne zabiegi wykonawcze i interpretacyjne jakie zostały zastosowane na płycie polskojęzycznej. Można powiedzieć, że są one charakterystyczne dla kreacji wokalnych Krzysztofa Bobrzeckiego. Cechuje je odważne posługiwanie się dynamiką, doskonała dykcja, wręcz zabawa słowem oraz bardzo energetyczne, emocjonalne prowadzenie frazy wokalnej. Muzyka w wykonaniu Krzysztofa Bobrzeckiego jest porywającą, budzącą zainteresowanie słuchacza podróżą artystyczną. Uważam, że oba albumy zasługują na szczególną uwagę i są godne polecenia.

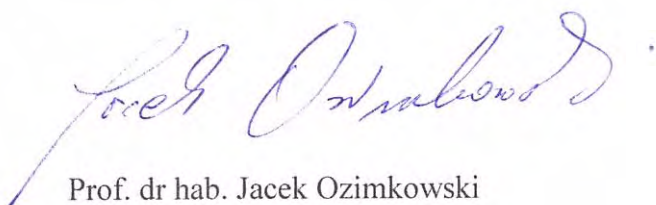
Konkluzja.

Po dogłębnym zapoznaniu się z dokumentacją, autoreferatem oraz osiągnięciem artystycznym jednoznacznie mogę stwierdzić, że Pan dr Krzysztof Roman Bobrzecki jest kreatywnym artystą śpiewakiem, posiadającym szeroki wachlarz umiejętności wokalnych, dzięki którym realizuje się artystycznie z wielkim powodzeniem na gruncie różnych gatunków wykonawczych. Jest także osobą wielce zaangażowaną w pedagogikę wokalną oraz działalność propagującą sztukę. Z autoreferatu jasno wynika, iż habilitant posiada także szczególny talent organizatorski, który służy mu tak w pracy na Uczelni jak i podczas realizacji autorskich projektów artystycznych. Osiągnięcie artystyczne, przedstawione przez habilitanta jest materiałem muzycznym wykonanym na wysokim poziomie artystycznym, zaś interpretacja pieśni Juliusza Wertheima jest przemyślana, dojrzała i bardzo osobista a jednocześnie spójna artystycznie.

Niniejszym stwierdzam, że dorobek artystyczny oraz przedstawione osiągnięcie artystyczne Pana Krzysztofa Romana Bobrzeckiego spełnia wymagania art. 219 ust. 1 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z dnia 20 lipca 2018 roku(z późn. zm.)

Stawiam wniosek o jego przyjęcie

Osiągnięcie artystyczne pana Krzysztofa Romana Bobrzeckiego przyjmuję bez zastrzeżeń.

Prof. dr hab. Jacek Ozimkowski